

(המשך מעמוד 9)

סביב מישטרה העמקים. שיחת-היום כיום הראשון כבוקר היתה איך להבי טיח שכפיר-גלגל של ערבים לא תדרוך עוד בעפולה, לנצח. הכל ממתנים לכהנא. מפקד-המישטרה הבטיח לו בשבוע שעבר, שהוא יורשה לנאום ביום-הראשון. אחרי מציאת הגופות בוטל רישיון-ההפגנה שלו, אך המת גודדים אינם מותרים. הם רוצים אותו, והם אומרים זאת בקול רם. השעות נוקפות, שמש חזקה לא מרתיעה את המתגודדים. מאות רוצים את כהנא, רוצים נקמה ורוצים לראות רם שפוך. רם של ערכים.

ואז נורע כרדיו כי נתפסו החשודים ברצח, בני כפר בנפת-ג'נין. ברחוב ההשתוללות מגיעה לשיאה. הצעירים חוצים את הכביש ומבקשים מאנשי המישטרה לגלות להם מהו שמו של הכפר שממנו יצאו הרוצחים. עכשיו כולנו נלך לשם ונחסל את כולם! אמר עפולאי זועם אחד. לשחוט את כל הכפר! צרח שני. מרחוק נרמה שכנא מגיח והצעקות: כהנא, כהנא! מת גברות.

כהנא טרם בא, אבל אוהריו מהגליל כבר הגיעו. אלכס פינקלשטיין הצולע מנצרת עילית וכמה מחסיריו, ואמה של אסתר אוחנה, אשר נהרגה כאשר נורקה לעברה אבן לפני כמה שנים בכביש שליד הכפר דהריה בנפת-חברון. אחרי-כך, בהלוויה, החזיקה אר חנה האם את תמונת בתה (ראה תצלום

למרות הלחץ הרב בבית-העלמין, התנהלה הקבורה בשקט יחסי ובמהירות. נושאי-הארון פילסו בקלות דרך אל הקבר, כשמכל צד מני סיס רבים נזעת בפעם האחרונה בארון-העץ - לפני שהוטמן באדמה.

לטעון שהמדובר במיעוט קטן ובלתי מייצג, שנעזר בתיגבורת של חמומי מוח מיישובים יהודיים סמוכים. כתבים שתיחקרו את האספסוף הזועם הבחינו שהרוב המכריע הוא עפולאי - לא רק יושבי קרנות בטלים, אלא צעירים בני כל המעמדות והמיקצועות, היודים עים בריוק מה הם רוצים: מה שרוצה כהנא, ללא כחל וסרק.

כמו שקורה תמיד במקרים כאלה, בצל אוירת הלינץ' נרחקה הצידה הטרגדיה האישית של שני הנרצחים. הנסיבות העגומות של הפרשה חייבות לגעת לליבו של כל אדם הגון, ומעניקות לה מימד אנושי שיש בו לרגש גם את מי שלא שמע מימיו את שמה של עפולה ולא היה מעולם בישראל: שני המורים, בני מישפחות מסורתיות, מצאו את מותם כאשר נספו להתבורד בחיסה-הטבוע:

קבר רענן מבט אחרון אל הקבר הרענן שולחת קרובת מישפחה עטוית-שחורים. אחרי שהונחו עליו ה זרים הרישמיים, הקיפו אחרים את הקבר ובידיהם זרים רבים נוספים.

בן-ציון ציטריין

אל הקבר ארונו של המורה יוסף אליהו, עטור בד שחור ודגל הלאום, מובל על כתפיים אל הקבר. ההלוויה יצאה מביתו והתנהלה באיטיות עד לבית-הקברות - מרחק של שני קילומטר.

האח התעלף אחד מאחיו של אליהו התעלף בעת הקבורה. וקיבל טיפול מידי אנשי מגן-דוד אדום, שהגיעו למקום מבעוד מועד. מפכ"ל המישטרה הקים את חדר-הפיקוד הקידמי שלו בניידת שנכנסה ממש לתוך בית-הקברות. לא הרחק ממקום הקבורה.

כשער הגליון. ברחוב הגיעה ההסתה לשיאה. הפעם זה לא יעזור. אנחנו לא כמו החברה מבית-שמש, שנתנו לער בים לנשום אחרי הרצח של הזוג. אנחי נו נראה לכל המדינה מה זה גברים עפולאים! נהם אחד לבוש במדי-צבא מגוהצים. לכל אחד יש כאן נשק, ואם נלך 200 על כפר אחד - מה יעשו לנו, יעצרו את כולנו!

בצהריים היתה ההלוויה. מאות השוטרים, שהובאו מכל הארץ לשמור על הסדר, אולי מנעו התפרעות, אבל לא הצליחו למנוע את התיכנונים. בעוד כהנא ממתין מחוץ לגדר, נראו אנשיו ואוהריו החדשים בכל מקום בבית-הקברות. רוצים נקמה! זעקו כמה מהם. כהנא לשלטון! עונשי מוות מייד!

בתום ההלוויה היה ברור ששוב יהיה שמח במרכז-העיר. מישוהו הפיץ שמועה, שלא היה לה יסוד, כי שלושת החשודים ברצח האכזרי הובאו עוד בשעות-הלילה לתחנת-המישטרה המ קומית, אחרי ששיחזרו את הרצח. זה

חב"ד הגיעו חסידי חב"ד הגיעו אף הם לעפולה, ומיהרו לשכנע את המתגודדים ליד תחנת-המישטרה להניח תפילין. התור לכריכת התפילין היה ארוך מאוד עד יום השישי.